

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 66. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_227C-txt-shoot-idm2551.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

XIII. Achab og Jesabel.

I de ti Stammers eller Israels Rige begyndte Afguderiet egentlig med Skilsmissen; thi Jeroboam var hvad Verden kalder en politisk eller statsklog Fyrste, og tænkte, det var en farlig Sag at lade Folket gaae op til Jerusalems Tempel, i hans Fiendes Rige, at offere og tilbede, derfor indrettede han en egen Kirke-Tjeneste, med Præster, som han gjorde selv af de Ringeste i Landet, og som han gav Leve-Brød, og skiøndt det ogsaa skulde være Jehovah, han vilde have dyrket, begyndte han dog i alle Maader med en vitterlig Overtrædelse af Herrens Lov, thi han opreiste to Guld-Kalve: En i Bethel, og En i Dan, og sagde til Folket: see her dine Guder, som udførde dig af Ægypten!

Vel gjorde Herren aabenbar Jeroboams Klogskab til Daarlighed, thi han var neppe blevet kold i sin Grav, før den Throne faldt, han med saamegen Verdens-Klogskab havde befæstet; hans Søn Nadab blev myrdet i et Oprør, og hele hans Slægt udryddet til sidste Mand; men naar man først har begyndt at dyrke den sande Gud som en Afgud, da kommer man snart til at dyrke virkelige Afguder, som Afguds-Dyrkelsen passer til, og dette skedte ret aabenbart i Israel under Kong Achab, der var en Søn af Omri, som i et nyt Oprør var blevet Konge, og havde bygt Samaria!

Achab var nemlig gift med Jesabel, en hedensk Prindsesse fra Zidon, og et Afskum af en Kvinde, og hun indførte ikke alene den Zidoniske Afgud Baals Dyrkelse i Landet, men lod myrde alle dem hun kunde overkomme af Jehovahs Propheter og Prædikanter, saa Herrens Navn var nær ved at glemmes i Landet.

Dog, Jehovah viiste ogsaa her, at Han er den Almægtige, med hvem kun de ulægelige Daarer prøve Styrke, fordi de skal kiendes og beskiæmmes; thi Han opreiste i de samme Dage, midt imellem Afguds-Alterne, en stor og mageløs Prophet, ved Navn Elias, som var baade Jesabel og hendes Afgud meget for stærk, og herliggjorde med store Jær-Tegn Jehovahs Navn for alt Folkets Øine, saa de maatte falde paa deres Ansigt, og bekiende, at Jehovah ei blot var Gud, men Gud alene.

Efter mange onde Gierninger begik Achab ogsaa, efter Jesabels Raad, den himmelraabende Synd: at købe falske Vidnesbyrd mod En af sine Undersaatte, som hedde Naboth, og at lade ham stene, for at kunne tilegne sig Naboths Vin-Gaard, som Kongen havde faaet Lyst til; men da Achab nu med Hjertens Glæde gik og betragtede Vin-Gaarden, see da stod Propheten Elias pludselig for ham, og spaaede i Herrens Navn, at hvor Hundene havde slikket Naboths Blod, der skulde de ogsaa slikke Achabs, og Jesabel skulde Hundene æde midt i Staden, ja, at al Achabs Slægt skulde deles mellem Hundene i Staden og Rov-Fuglene paa Marken! Det giennemrystede den gamle Synder, ja kastede ham i Støvet som et Torden-Slag, saa han sønderrev sine Klæder, og ydmygede sig dybt for Jehovah; desaarsag lod Herren ikke Ulykken komme i hans Dage, men det gik dog, som Elias spaaede; thi da Achab var skudt i Krigen, og Man skyllede hans blodige Strids-Vogn ved Samaria, da slikkede Hundene hans Blod, hvor de havde slikket Naboths, og i hans Søns, Jorams, Dage, da kom Ulykken pludselig over Achabs Huus. Da gjorde Jehu, Nimsi Søn, Opstand, og udryddede hele Achabs Slægt, og da Jehu holdt sit Indtog, stod den gamle Jesabel i Vinduet, sminket og smykket, men hun blev styrtet ned paa Gaden, og Hundene aad hende, medens Jehu sad til Bords, saa da han, efter Maaltidet, vilde lade hende begrave, var kun Hoved-Panden, og Fod-Bladene, og Haand-Fladerne tilbage! 1 Kong. 16. 21. 22. 2 Kong. 9.

Saadant var Jesabels Endeligt, som gjorde Ondt med Latter, og bød den Almægtige Trods, og hendes Navn er blevet til et Skiælds-Ord indtil denne Dag, for hvilket selv de værste Kvinder grue!